

स त्वं गच्छ मयोक्तान्ते यदेतत्सर्वमावृतः ।

तदाचक्ष्वासुरेन्द्राय स च युक्तं करोतु यत् ॥ ७६ ॥

इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे देवोमाहात्म्ये देव्या दूत-
संवादः । ८५ ।

षष्ठशीतितमोऽध्यायः ।

ऋषिबवाच ।

इत्याकर्ण्य वचो देव्याः स दूतोऽमर्षपूरितः ।

समाचष्ट समागम्य दैत्यराजाय विस्तरात् ॥ १ ॥

तस्य दूतस्य तद्वाक्यमाकर्ण्यासुरराट् ततः ।

सक्रोधः प्राह दैत्यानामधिपं धूम्रलोचनं ॥ २ ॥

हे धूम्रलोचनाशु त्वं स्वसैन्यपरिवारितः ।

तामानय बलाद्दुष्टां केशाकर्षणविह्वलां ॥ ३ ॥

तत्परिचाणदः कश्चिद्यदि वोत्तिष्ठतेऽपरः ।

स हन्तव्योऽमरो वापि यच्चो गन्धर्व एव वा ॥ ४ ॥

ऋषिबवाच ।

तेनाज्ञसस्ततः शीघ्रं स दैत्यो धूम्रलोचनः ।

वृतः षष्ठ्या सहस्राणामसुराणां द्रुतं ययौ ॥ ५ ॥

स दृष्ट्वा तां ततो देवीं लुहिनाचलसंस्थितां ।

अगादोच्चैः प्रयाहीति मूलं शुम्भनिशुम्भयोः ॥ ६ ॥